

Adaptare după:

Fratii Grimm

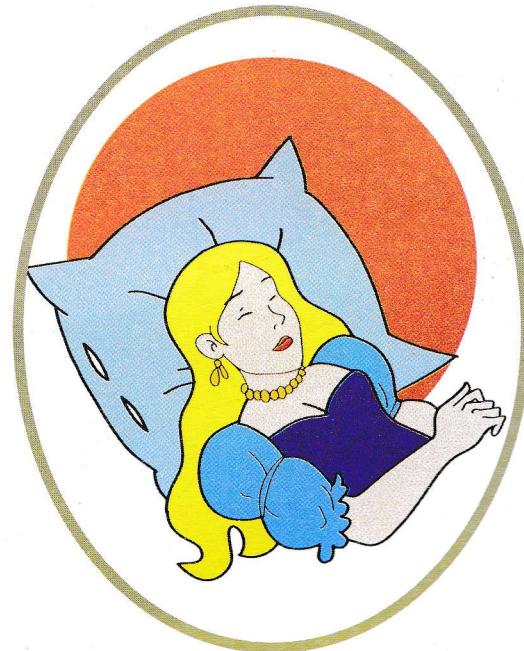
FRUMOASA ADORMITĂ

Adaptare text: **Elena Ionescu și Ana-Maria Cozma**

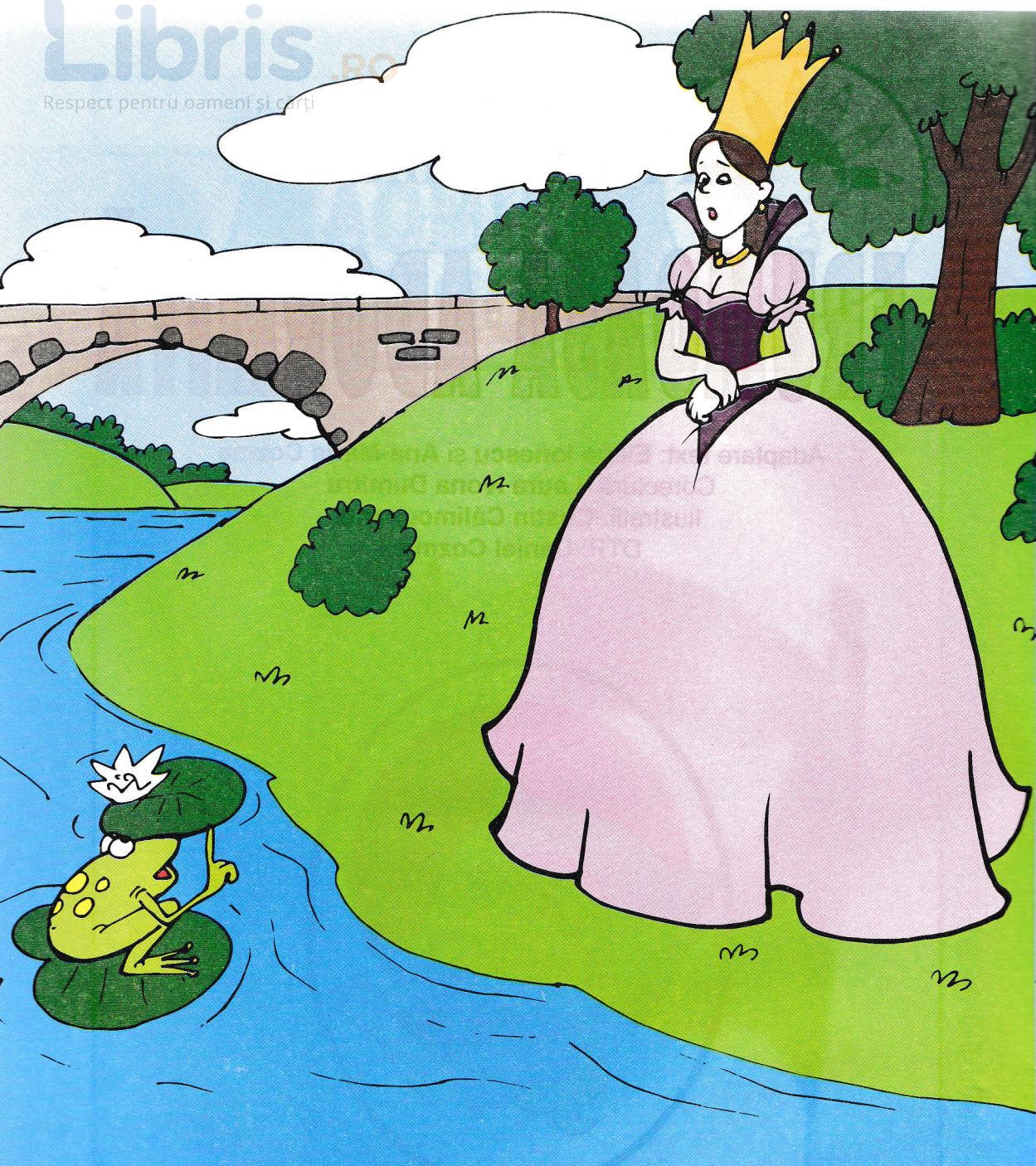
Corectură: **Laura Ivona Dumitru**

Ilustrații: **Costin Călimoceanu**

DTP: **Daniel Cozma**

Editura
ANDREAS

Au fost odată, în vremurile de demult, un împărat și o împărăteasă și erau tare măhiști că nu aveau și ei un copilaș. Anii treceau și speranța lor începea să pălească... Si iată că, într-o zi, pe când împărăteasa porni să se plimbe pe marginea lacului din grădină, zări niște broscuțe mititele care se încălzeau la soare pe prundișul malului. Împărăteasa oftă și-si zise cu amărăciune: „Până și broaștele au parte de brotăceii lor, numai nouă nu ne dă Domnul un copilaș!“.

O broască sări spre ea și, privind-o îndelung, îi spuse:

—Află, Măria ta, că nu mai trebuie să fii tristă! Înainte de a trece un an, vei naște o fetiță.

Împărăteasa alergă fericită la împărat să-i dea vestea. Și se întâmplă să se adeverească prezicerea căci, după nouă luni, aduse pe lume o fetiță foarte frumoasă, iar împăratul nu-și mai încăpea în piele de bucurie. Porunci să se pregătească un ospăț mare, la care au fost poftiți oaspeți de seamă; ba, s-a gândit că ar fi nimerit să invite și ursitoarele, ca să le câștige bunăvoița. Numai că ele erau treisprezece la număr, iar el avea numai doisprezece talere de aur.

Astfel chemă la ospăț doar douăsprezece ursitoare. Petrecerea începu și se ținu cu mare fast, iar când a fost să se încheie, ursitoarele începură să ureze copilei ce aveau ele mai de preț: una îi hărăzi „să fie cuminte”; a doua „să fie frumoasă”; a treia „să fie bogată” și, aşa mai departe, ele dăruiră copilei tot ce-i mai bun pe lume. Când veni rândul celei de-a douăsprezecea, pe ușă năvăli ca o furtună ursitoarea neinvitată, care glăsui așa: „Când va împlini fata cincisprezece ani, să se întepe cu un fus și să moară!”.